

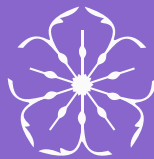
ESTHER

Een serie preken over Esther

Ds. A.A. Leenhouts

Uitgesproken in 1975

Redactionele bewerking S.B. Leenhouts-van der Kruijt 2021

GETUIGENIS
EN EENHEID

ESTHER

Een serie preken over Esther

Ds. A.A. Leenhouts

Uitgesproken in 1975
Redactionele bewerking S.B. Leenhouts - van der Kruijt - 2021

GETUIGENIS EN EENHEID

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl

© Ds. A.A. Leenhouts
Esther (1975)
Redactionele bewerking 2021

INHOUD

Verantwoording 4

Voorwoord 5

Een wet van Meden en Perzen 6

Haman en Mordechai 23

Het bevel van de koning omgekeerd 38

VERANTWOORDING

‘Esther’ is een bewerking van een aantal preken die Ds. Leenhouts in 1975 heeft uitgesproken over het boek Esther.

In deze bewerking is de spreektaal zo veel mogelijk omgezet in schrijftaal. Omwille van de authenticiteit is de historische, kerkelijke- en politieke context waarin deze preken zijn uitgesproken gehandhaafd, waardoor het verband van de exegetische van deze Bijbelgedeelten behouden blijft.

Bij de bewerking van de preken hebben wij – naar vermogen – getracht de essentie van de boodschap die Ds. Leenhouts hierin heeft willen doorgeven, te waarborgen.

Voor de Bijbelcitaten in deze prekenreeks is de NBG51 vertaling gebruikt, tenzij anders vermeld.

Den Haag, 2021

S.B. Leenhouts - van der Kruijt

VOORWOORD

In de serie preken over het boek Esther wordt de bijzondere status van het Joodse volk geschetst aan wat zich heeft afgespeeld ten tijde van Ahasveros (of Xerxes I), koning van Medië en Perzië. Hij regeerde over dit immens grote rijk van 485-465 voor Chr.

De drie hoofdfiguren die in deze geschiedenis optreden zijn de Jood Mordechai, zijn nicht Esther die koningin van Perzië wordt, en de Agagiet Haman die het Joodse volk naar de wet van de Meden en de Perzen wilde laten uitroeien.

De heldhaftige rol van koningin Esther heeft het volk behoed voor de totale vernietiging die dreigde. Samen met haar oom Mordechai redde zij haar volk van de ondergang.

Deze geschiedenis is de basis voor de viering van het Joodse Poerimfeest.

Ds. Leenhouts stelt dat er zich in de geschiedenis steeds weer een 'Agagiet' (lees: een dictatoriale macht) manifesteert die het Joodse volk wil uitroeien, maar dat diens pogingen daartoe tenietgedaan worden door de Almacht van God, die dit volk geroepen heeft om een zegen te zijn voor alle geslachten der aarde. Een roeping die Hem nooit berouwt.

EEN WET VAN MEDEN EN PERZEN

‘In de dagen van Ahasveros – hij is de Ahasveros, die over honderd zeven en twintig gewesten van Indië tot Ethiopië regeerde – in die dagen, toen koning Ahasveros op zijn koninklijke troon in de burcht Susan zetelde, in het derde jaar van zijn regering, richtte hij een feestmaal aan voor al zijn vorsten en dienaren; het leger van Perzië en Medië, de edelen en de vorsten der gewesten waren bij hem. Daarbij spreidde hij de rijkdom van zijn koninklijke heerlijkheid en de kostbaarheid van de luister zijner grootheid vele dagen ten toon, honderd tachtig dagen.’ (Esther 1:1-4)

Het is opvallend hoe vaak in het boek Esther het getal ‘zeven’ wordt genoemd. We lezen in Esther 1:10 dat koning Ahasveros – vrolijk van de wijn – op de zevende dag van het feest dat hij had aangericht, koningin Vasthi bij zich liet roepen.

Ook had hij zeven hovelingen om zich heen die in zijn persoonlijke dienst stonden. En als hij later moeite krijgt met koningin Vasthi, die niet op zijn bevel wil komen opdagen om haar schoonheid te vertonen aan hem en alle vorsten en satrapen, waardoor zij in ongenade viel en Esther als koningin werd verkozen in haar plaats, dan zien we in vers 14 dat de zeven belangrijkste vorsten van Perzië en Medië geraadpleegd werden over wat er volgens de wet met koningin Vasthi gebeuren moet.

Ook hier weer het getal zeven.

Er zijn zeven vorsten die het aangezicht van de koning zagen. Zij draaiden als ‘planeten’ om de godkoning Ahasveros heen. Ahasveros ‘zetelde’ dus als het ware in het centrum van het hele ‘planetarium’, zoals dat toen bekend was. In de tijd van de oude Babyloniërs konden vijf planeten met het blote oog worden waargenomen. De zon en de maan werden door hen echter ook als planeten beschouwd.

Toen Esther officieel benoemd werd als koningin, werden haar ook zeven van de voortreffelijkste dienaressen uit het huis des konings ter beschikking gesteld.

DE OERHEUVELMYTHOLOGIE

Bij het lezen van deze geschiedenis gingen als vanzelf mijn gedachten uit naar de mythologie van de ‘oerheuvel’ en de oude, afgezaagde methode van de duivel om de volkerenwereld tot een vorm van centralisatie te willen brengen. Altijd weer probeert hij om alle volkeren onder één noemer te brengen en een ‘hoofdkwartier’ te stichten waar hij alles in handen krijgt. Zo heeft hij de mensheid ook tot de mythologie van de oerheuvel weten te verleiden, en ontstond in de oudheid de gedachte: In ons wereldrijk is de aarde geboren. Daar kwam de top van de aarde uit de chaoswateren tevoorschijn. Op die ‘oerheuvel’ is de aarde afgebonden van de hemel. Daar is de sleutelplaats waar de ontmoeting tussen hemel en aarde plaatsvindt. Op die plaats moet de koning zetelen – in het midden van het heelal, in het centrum van het planetenstelsel.

Vanuit die gedachtestructuur heeft God de wijzen uit het Oosten weggeroepen om een ster te volgen, die als het ware ‘losgemaakt’ was uit dat planetarium. Daarmee wilde Hij laten zien dat niet daar het middelpunt ligt van alle dingen, maar bij het Kind in de kribbe.

Dit is ook de kern van de geschiedenis die zich ontvouwt in het boek Esther.

De geschiedschrijver Herodotus beschrijft in een van zijn boeken hoe de eerste Meed een koningsburcht gebouwd heeft op een heuvel, met daaromheen zeven ringmuren. Telkens sloot een volgende muur de andere muur binnen. Die ringmuren hadden kantelen die zo beschilderd waren dat die correspondeerden met de verschillende lichtsterkten van de planeten, naargelang hun afstand tot de zon. Die kantelen vormden zo ringen die met hun verschillende lichtsterkten en kleuren om de koningsburcht heen cirkelden.

Deze eerste Medische vorst, Deioces, bouwde deze muren voor zichzelf en was de eerste koning die zich volledig een godkoning achtte, en ontoegankelijk was. Niemand kon tot die vorst naderen dan door boden, die de berichten moesten doorgeven.¹

1 A.D. Godley, Ed: Herodotus, *The Histories*, chapter 98,99

Later ontstond het Medisch-Perzische Rijk dat dezelfde godkoning structuur had. Het is allemaal na-aperij van de duivel, die zoiets laat stichten op de aarde. Een nabootsing van God, Die een ontoegankelijk licht bewoont en Die geen oog heeft gezien.

Het begon al in het Paradijs met de verleiding: *‘Gij zult als God zijn.’*² Daarmee heeft de satan de mens ten val gebracht. Maar omdat hij dit gedaan had, vervloekte God de slang en zei: *‘Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de hiel vermorzelen.’*³

In de hele geschiedenis zien wij hoe de duivel telkens weer probeert om de mensheid tot een soort centralisatie te brengen, tot een ‘torenbouw’, om zelf de hemel te bestormen en als God te zijn. In Genesis 3:22 zegt God: *‘Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad.’* Nu zal hun niets meer onmogelijk zijn. God staat echter niet toe dat de mens – als God – almachtig is. Daarom zond Hij hen weg uit de hof van Eden.

Het Babylonische streven van de ‘torenbouw’, zien wij later ook in het Medisch-Perzische Rijk, in het rijk van Alexander de Grote en weer later in het Romeinse Rijk onder keizer Augustus – de verhevene, de vergoddelijkte – die de hele wereld laat beschrijven. Het is allemaal hetzelfde streven van de duivel om als ‘vergoddelijkte’ koning te zitten in het centrum van de macht – van waaruit hij het ‘schakelbord’ van hemel en aarde kan bedienen.

We hoeven niet te twijfelen aan de echtheid van wat Herodotus hierover geschreven heeft. Dat staat wetenschappelijk vast. De Perzen hadden zelfs een bijzonder poststelsel, waardoor berichten met lichtsignalen vanuit elke hoek van het wereldrijk snel aan de koning konden worden doorgegeven. Dat is geen kleinigheid. Want we lezen in Esther 1:1 dat koning Ahasveros regeerde van Indië tot Ethiopië.

2 Genesis 3:5

3 Genesis 3:14-15

Dus zijn scepter strekte zich ook nog uit over de Joden die uit de ballingschap naar hun land waren teruggekeerd. Ook zij hadden dus nog kunnen worden uitgeroeid.

Deze heidense structuur van de Meden en Perzen komt tot uitdrukking in de zeven hovelingen van Ahasveros, de zeven vorsten van de Raad van Staten, de zeven hofdames die Esther krijgt, en in de opbouw van de burcht Susan. Hier liggen de grondstructuren van de vergoddelijkte koning. Het hele verhaal moet dienen om dat naar voren te brengen.

Ahasveros houdt er een daverend feest op na, waarbij hij de rijkdom van zijn koninklijke heerlijkheid en de kostbaarheden en luister van zijn grootheid gedurende vele dagen tentoonspreidt. Honderd tachtig dagen viert hij feest – een half jaar. Zo'n vergoddelijkte vorst moet het natuurlijk groot aanpakken. We lezen daarover in Esther 1:6:

'Linnen, wollen en blauwpurperen gordijnen waren met roodpurperen koorden vastgemaakt met zilveren knoppen aan witmarmere zuilen; gouden en zilveren rustbedden waren neergezet op een vloer van albast, witmarmor, parelmoer en veelkleurig gesteente'.

Je mond valt open als je het leest. Je ziet de uitstraling van de vergoddelijkte koning. En om hem heen draaien zeven hovelingen, zoals de zeven planeten draaien om een middelpunt.

Op de zevende dag van het feest, als de koning goed onder invloed is, doet hij het malle voorstel dat koningin Vasthi haar mooie verschijning zal vertonen aan alle vorsten en afgevaardigden die uit het hele wereldrijk op dit feest vergaderd zijn. Maar Vasthi vertikt het en weigert te komen. Zij heeft op dat moment meer verstand dan Ahasveros. Maar met haar weigering brengt zij de koning in ernstige verlegenheid, want daardoor heeft zij de wet van de Meden en Perzen geschonden. Want de koning is 'god' en als hij een bevel geeft dan moet dat worden opgevolgd. Wordt dat bevel weerstaan, dan knarsen de planeten in hun loop uit elkaar.

En dat kan niet!

Dan vergaat de wereld!

Iemand die vergoddelijkt is, kan je nooit tegenspreken. Je kunt zelfs geen wijziging aanbrengen in zijn bevelen. Dat ligt vast in de wet van de Meden en Perzen.

We treffen dit ook aan in de geschiedenis van Daniël. Die vond even vroeger plaats aan het hof van de Babyloniërs. De Meden en Perzen hebben de Babyloniërs opgevolgd.

De Babyloniërs ergerden zich eraan dat Daniël altijd knielde met het aangezicht richting Jeruzalem. En om hem uit de weg te kunnen ruimen hebben ze het bij wet laten opnemen dat alleen koning Darius aanbeden mocht worden, en dat alleen voor hem de knieën gebogen mochten worden. En in zijn eigen vergoddelijkte waan gevangen, ondertekent Darius dat edict, totdat hij tot de conclusie moet komen dat Daniël hiermee getroffen is en dus in de leeuwenkuil geworpen moet worden.

Maar God overwint de duivel met zijn actie tot centralisatie. God overwint Babel bij de torenbouw en in Babylonië. Hij overwint ook in de geschiedenis van Esther. Later, in Lukas 2, overwint Hij de vergoddelijkte keizer Augustus door het Kind in de kribbe. En God overwint ook als het communisme over de hele wereld alles en iedereen gelijk wil schakelen en je eigenlijk een knieval moet doen voor de duivel en zijn 'valse profeet' Karl Marx.

Maar het zal de duivel niet gelukken, want ook nu zit 'Mordechai' in de poort van het paleis van de 'koning'.

DE VERKIEZING VAN ISRAËL

Dit is nu precies de verkiezing van Israël.

Er is geen bufferstaat mogelijk tussen het Koninkrijk Gods en het rijk der duisternis. Zo'n tussengebied, waarvan je kunt zeggen: daar zitten de Verenigde Naties. Dat is een neutrale strook waar niet gevochten mag worden.

Veel mensen willen graag op een ‘neutrale strook’ wonen. Zij willen niet bij het Koninkrijk van God horen, maar ook niet bij het rijk der duisternis. Gewoon niks zijn – neutraal.

Zo zijn er ook veel christenen – of mensen die zich christen noemen – die, wat hun eigen ziel betreft, liever in een soort ‘bufferstaat’ leven. Een eindje bij God en de Bijbel vandaan met al zijn vragen en ‘eisen’, zoals: *‘Want gij zijt duur gekocht en betaald. Verheerlijk dan God met uw lichaam.’*⁴ Dat houden zij liever op een afstand.

Maar van de satan moeten zij ook niets hebben. Nee, een beetje daar tussenin. Vrijblijvend in een ‘bufferstaat’ leven.

Maar dat gaat niet!

In Openbaring 12 lezen wij hoe de vrouw het Kind zal baren, en de draak precies daartegenover ligt. Daar is ook geen bufferstaat. De draak begeert vurig het Kind te verslinden. Daarmee wordt de adventsgemeente bedoeld die de Messias, de Verlosser, moet voortbrengen.

De zaligheid is uit de Joden. Maar de draak, de duivel, wil dat verslinden. Maar God heeft in het Paradijs al tegen de slang gezegd: *‘Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de hiel vermorzelen’.*

Er bestaat geen neutraal tussengebied.

Als de duivel het toch wil proberen om een ‘Babel’ op te bouwen, en de hele mensheid tot aanbidding van hemzelf wil brengen; als hij de schepping aan God, de Schepper, ontrukken wil, dan roept God Abraham uit Ur der Chaldeeën en ontvouwt Hij Zijn plan met hem en zijn nageslacht tot heil van de wereld. De wereld zal niet buigen onder de duivel en de antichrist. De duisternis zal niet over de mensheid heersen, maar Mijn Licht, Mijn redding, Mijn verlossing, Mijn liefde en Mijn vrede.

Zo staat het ervoor, ook met het ‘zaad Abrahams’.

4 1 Corinthiërs 6:20

Terugkerend naar de geschiedenis van Esther: Onder Darius, de Meed, koning over het gebied der Chaldeeën en de Perzische koning Kores, werd voor het Joodse volk de gelegenheid geschapen om terug te keren naar hun land. We lezen in Ezra 1:1-4:

‘In het eerste jaar van Kores, de koning van Perzië, wekte de HERE, opdat het woord des HEREN, door Jeremia verkondigd, zou worden voltrokken, de geest van Kores, de koning van Perzië, op, om door zijn gehele koninkrijk, ook in geschrifte, deze oproep te doen uitgaan: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: alle koninkrijken der aarde heeft de HERE, de God des hemels, mij gegeven en Hij heeft mij opgedragen Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, in Juda. Wie nu onder u tot enig deel van zijn volk behoort – zijn God, zij met hem, hij trekke op naar Jeruzalem, in Juda, en bouwe het huis van de HERE, de God van Israël, dat is de God die in Jeruzalem woont.’

Kores zorgt bovendien nog voor de financiën:

‘En ieder die overgebleven is, van welke plaats ook, waar hij als vreemdeling vertoeft, die moeten zijn plaatsgenoten ondersteunen met zilver en goud, met have en vee, behalve de vrijwillige gave voor het huis van de God, die in Jeruzalem woont.’⁵

Er was echter een grote groep Joden, die een heel goed bestaan hadden opgebouwd in het Medisch-Perzische Rijk, en er niets voor voelden om terug te keren naar het land waar alles in puin lag – ondanks het woord van de profeten Daniël en Jeremia.

Jeremia en Daniël hadden erover gesproken dat zij terug zouden keren uit de ballingschap. Dat wisten zij wel. Zij wisten: Het is Gods werk, dat Kores, de vergoddelijkte koning van het heidendom, hun op Gods bevel de gelegenheid geeft om terug te keren. God maakt als het ware de roeping van Abraham uit Babel opnieuw waar – tegenover

5 Ezra 1:4

de duivel en al zijn streven naar centralisatie. En toch blijven zij in Perzië hangen.

Zo zijn er ook christenen, die in een eindeloze middelmatigheid blijven zitten, en niets zien van de strijd van het Koninkrijk Gods tegen de duisternis. De Schrift zegt:

‘Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.’⁶

Maar God gaat hen wel wakker schudden daar in Perzië. Zij komen voor grote beslissingen te staan. God gaat ‘Abraham’ als het ware opnieuw uit Ur der Chaldeeën wegroepen. Weg uit de middelmatigheid waarin zij daar leefden. God doet dat ook door wat zich in de geschiedenis van Esther heeft afgespeeld. Zij worden tot de rand van de totale ondergang gevoerd en toch gered. Het is een voorspel geweest van de grote terugkeer onder de profeet Ezra.

Wat er in het boek Esther is gebeurd, heeft veel bijgedragen tot een geestelijk reveil. Het volk zag ineens zijn verkiezing weer. En van die verkiezing is Mordechai toch werkelijk een exponent.

Er is een oorlog gaande tussen God en Satan. En de werkmethode van Satan, die wij in deze geschiedenis weer hebben gezien, is de centralisatie: Een godkoning plaatsen in het middelpunt van de hele kosmos.

Maar in de poort van het paleis van die godkoning zit een Jood. En die zit er niet voor niets. Hij is misschien ook wel middelmatig en erg gesteld op zijn goede baan in Perzië, maar hij zit daar – in de poort van de wereldmacht, waar de duivel bijzonder actief is.

Dat nu is in de wereldgeschiedenis de verkiezing van Israël!

6 Efeziërs 6:11-12

MORDECHAI

Er zijn grote dingen aan de gang in onze dagen. Er wordt een totalitair systeem opgebouwd in alle oorden van de aarde. Een totale wereldmacht. We zijn onderweg naar grote beslissingen, maar ik mag u dit zeggen: In de poort van het wereldgebeuren en van de gecentraliseerde wereldmacht zit een 'Jood'. En die 'Jood', waarmee bedoeld wordt 'het Joodse volk', komt tot zijn Messias. En daarom zitten eigenlijk ook wij in de 'poort' van het wereldgebeuren – hoe nietig wij ook zijn. Al zijn wij maar één 'Mordechai'.

Er zijn veel christenen die wel weten dat er geen bufferstaat mogelijk is tussen het Koninkrijk Gods en het rijk van deze wereld, maar zij denken het anders te kunnen oplossen. Zij plaatsen alles wat tot het Koninkrijk van God behoort alvast maar in de hemel door een 'opname van de gemeente', en onttrekken zich zo aan de geestelijke strijd waartoe wij geroepen zijn. Maar zo kan het natuurlijk niet. Dat is niet Bijbels.

Jezus zegt: *'Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.'*⁷ Als wij dat aanvaarden, zullen wij de hele wereld overwinnen. Dat heeft Jezus beloofd. In Johannes 16:33 zegt Hij: *'In de wereld lijdt gij verdrukking, maar heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.'*

Daar gaat het nu juist om. Mordechai zit in de poort van niet zomaar een koning, maar van de wereldvorst die satanisch geïnspireerd wordt. Die scherpe verhoudingen zijn niet allemaal even duidelijk gezien door de Joden die achtergebleven waren in Perzië, en mogelijk ook niet door hen die al waren teruggekeerd.

De profeet Daniël zag het scherp. Hij wist: Al die wereldrijken worden vermalen door de steen die zonder toedoen van mensenhanden van de berg losraakte en het beeld dat Nebukadnezar zag, verpulverde.⁸

⁷ Johannes 20:21

⁸ Daniël 2:36-45

De drie jongelingen, Sadrach, Mesach en Abednego, hebben het meegemaakt hoe er altijd weer een confrontatie kwam en iedereen moest buigen voor het gouden beeld dat Nebukadnezar had opgericht. Maar zij bleven recht overeind staan, omdat zij alleen bogen voor de levende God. En toen zij daarop alle drie in de zevenmaal heter gestookte brandende oven werden gegooid, was er die geheimzinnige ‘vierde’, die later in het vlees zou verschijnen, de Zoon des mensen! De raadsheren van de koning zagen dat het vuur geen macht had over de lichamen van deze mannen, en dat hun hoofdhaar niet was geschroeid en hun mantels ongeschonden waren gebleven. Er was zelfs geen brandlucht aan hen gekomen.⁹

Maar de confrontatie was er!

Ook in deze geschiedenis van Esther is er de confrontatie. Ineens wordt daar een hele oude lijn zichtbaar: De lijn van Agag, de vorst van de Amalekieten.¹⁰

In Exodus 17 lezen wij over de strijd van Jozua tegen Amalek. Gedurende die strijd moest Mozes zijn staf hoog heffen, waarmee hij uitdrukte dat het de strijd van God was, en dat de Here hun banier was. Maar als Mozes moe wordt van het hoog heffen van de staf die zijn ambt symboliseerde, en zijn armen naar beneden zakken, dan verliezen de kinderen Israëls van de Amalekieten. Totdat Aäron en Hur zijn handen ondersteunden, zodat hij de staf omhoog kon houden. Zo overwon Jozua Amalek. Vervolgens lezen wij dat God tegen Mozes zegt:

‘Schrijf dit ter gedachtenis in een boek, en prent het Jozua in, dat Ik de herinnering aan Amalek onder de hemel volledig zal uitwissen.’

‘Toen bouwde Mozes een altaar en noemde het: De HERE is mijn banier. En hij zei: De hand op de troon des HEREN! De HERE heeft een strijd met Amalek, van geslacht tot geslacht.’¹¹

9 Daniël 3:27

10 1 Samuël 15:8

11 Exodus 17:8-16

De Amalekieten zijn een specifiek volk van de duivel. Hij verkiest ook een volk, maar dan om het vrouwenzaad uit te roeien. Amalek viel vrouwen en kinderen aan.

Toen Saul koning geworden was over Israël, kreeg hij de opdracht van Samuël om in Naam van God bezoeking te doen over wat Amalek Israël had aangedaan toen zij uit Egypte trokken, door de Amalekieten volledig uit te roeien. En dan verslaat Saul de Amalekieten, maar hij spaart Agag, de koning. Daarop liet Samuël Agag brengen, en hij slachtte hem voor hun ogen af.

Maar er zijn er van het geslacht van Agag altijd nog een paar overgebleven. Zoals we in deze geschiedenis zien, verschijnt hier Haman op het toneel. De Agagiet wordt hij genoemd. En in de poort van de wereldmacht zit Mordechai. Een wereldmacht, die onder duivelse inspiratie ingeschakeld dreigt te worden voor de uitroeiing van heel het ‘zaad Abrahams’.

Het staat er letterlijk:

‘Brieven werden door middel van ijlboden verzonden naar alle gewesten des konings, dat men zou verdelgen, doden en uitroeien alle Joden, van knaap tot grijsaard, zelfs kinderen en vrouwen, op één dag (...) en dat men hun bezittingen zou buitmaken’¹²

Het is schokkend om te lezen. Telkens weer probeert de duivel dat te bereiken. En menselijk gesproken was het onder Hitler ook bijna gelukt. Het was op het nippertje of hij had alle Joden over de hele wereld uitgeroeid.

Maar dat zal nooit gelukken, door welke duivelse wereldmacht ook, want dan zou Romeinen 11 niet in vervulling kunnen gaan, en het woord van Jezus: *‘...totdat gij zegt: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren!’¹³*

Bij alle grote botsingen in de wereld, zien wij dat ‘Mordechai’ in de poort zit – figuurlijk gesproken. Het gaat altijd om de Jood.

¹² Esther 3:13

¹³ Matthéüs 23:39

De volheid der heidenen en de eenheid van de christelijke gemeente zal er ook komen omwille van het Joodse volk. Want zij zitten in de ‘poort van de wereldgeschiedenis’. Zij zijn het verkoren volk dat tot hun Messias moet komen. Dan wint ‘Haman’ het niet en wint de duivel het niet.

De duivel wordt gebonden en op een ‘paal’ gesprietst van ‘vijftig ellen’ hoog. Zeven maal zeven – dat is het Jubeljaar – plus één. Wat de satan bedacht heeft, keert God om ten goede, tot vreugde van de hele mensheid.

Intussen heeft Mordechai waarschijnlijk ook niet in alle ernst gerekend met de Agagiet Haman. Want ach, hoe gaat dat onder ons mensen? Hebben wij niet allemaal de neiging om begrippen als ‘erfzonde’ en morele oerschuld te negeren? Een morele schuld over iets wat ons volk eeuwen geleden ten aanzien van oude koloniën heeft gedaan? Daar willen wij niets mee te maken hebben.

In de Bijbel echter, lopen hele oude lijnen: De val van Adam; de dood van Jezus Christus, zij zijn vandaag nog geldig. Maar ook het kwade is in zekere zin nog geldig. Dat is het principe van ‘het boze’. Jezus leert ons ook vandaag niet voor niets: *‘Verlos ons van de boze’*.

Er is een duivel. Misschien in de verburgerlijking waarin wij terecht kunnen komen, zoals Mordechai. Hij had een hoge functie aan het hof. Want alleen hoge functionarissen mochten in de poort van de koning vertoeven om de bevelen van de koning te incasseren en uit te voeren.

De koning kon later zelfs de zorg voor de financiën van zijn hele rijk aan hem overlaten. En de pleegdochter van Mordechai, die door hem was opgevoed, werd ten slotte koningin. Dat gebeurde zomaar niet met een meisje uit het volk. Zij was wel al opgevallen door haar schoonheid, maar dat was het niet alleen. Hier zat meer achter.

Maar hoewel Mordechai het zo ver geschopt had in Perzië, heeft hij er misschien toch niet zo mee gerekend dat er ook een Haman was. Haman, die afstamde van koning Agag en die zijn vorstelijke afkomst

nog goed liet gelden. In hem was de oude haat tegen het Jodendom religieus verdiept. Totdat Mordechai hoorde dat Haman zo hoog in aanzien gestegen was, dat hij van de koning een zetel kreeg, hoger dan die van alle vorsten die bij hem waren. Hij begon dus boven die andere zeven ‘planeten’ uit te steken, en was bijna aan de koning gelijk. Bovendien kwam er een bevel van de koning dat alle dienaren van de koning die in de poort waren, voor Haman moesten knielen.

Moet hij, Mordechai, knielen voor één uit Agag?

Telkens als Haman trots door de ingang van de poort naar koning Ahasveros loopt, en iedereen op het ontegensprekelijke bevel van de godkoning voor hem knielt, dat staat die Jood trots overeind.

Hij knielt niet!

De andere dienaren van de koning komen bij herhaling naar hem toe en zeggen: *‘Waarom overtreedt gij het gebod des konings?’*. Een gebod van een ‘god’ moet je opvolgen. Dat kan je niet zomaar negeren. Maar Mordechai antwoordt: *‘Ik ben een Jood’*.¹⁴

Dit zegt hij niet om zijn ‘ras’ te benadrukken. Neen, dit zit veel dieper. Hij zegt dit werkelijk vanwege zijn ‘status’. De *HERE* God had immers gezegd: *Gij zult de HERE, uw God aanbidden, en Hem alleen dienen’*.¹⁵

Hij kan niet knielen voor Haman. En dat is niet vanwege rassenhaat tegen Agag. Maar uit gehoorzaamheid aan het gebod van God. Hij kan dit niet en hij wil dit niet en hij doet dit niet!

Dan mag Ahasveros een godkoning zijn en hij mag dan gevaar lopen voor zijn eigen leven, maar dit doet hij niet. Ook niet op straffe van de dood. En je werd daar niet op een zachtzinnige manier gedood. Je werd aan handen en voeten gebonden en met je buik op de scherpe punt van een paal gelegd, totdat die punt na de nodige minuten in je hart drong en je stierf. Mordechai riskeert dat allemaal. Maar voor Haman, de Agagiet knielen?

Dat nooit!

14 Esther 3:1-4

15 Deuteronomium 6:13; Matthéüs 4:10

Net als indertijd Daniël niet ophield met te bidden met het aangezicht naar Jeruzalem – ook al werd hij bespioneerd en kon hij voor de leeuwen worden gegooid.

Hierop breekt het totalitaire systeem van de duivel kapot. Hier is geen gelijkschakeling meer mogelijk. Hier moet de wet van Meden en Perzen zwichten voor de wet van God, en voor de verlossing door God die in het opschrift van de wet is verankerd: *‘Ik ben de HERE, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb.’*

Ik denk dat Mordechai een geweldige bekering onderging – vanuit zijn middelmatigheid tot het besef: Ik ben een Jood! En dat hij dat ook publiekelijk ging belijden bij de anderen die wel bogen voor Haman.

Dat is heel wat!

Er zijn veel mensen die niet durven zeggen: Ik ben een christen. Vooral niet daar, waar een totalitair systeem heerst. Dat is ook erg gevaarlijk. Maar Mordechai doet het.

En dan vindt er een ontknoping plaats, waarin je duidelijk Gods handelen kunt zien. Hoewel in het hele boek Esther de naam van God niet genoemd wordt, ademt alles wat zich in deze geschiedenis afspeelt, de hand van de levende God.

ESTHER

Wanneer Mordechai het bevelschrift verneemt dat Haman heeft opgesteld om de Joden allemaal te laten uitroeien, dan bekleedt hij zich in rouwgewaad. Er is diepe rouw, vasten en gewezen bij de Joden, vanwege het bevel van de koning dat op de 13^e Adar, de laatste maand van het jaar, alle joden moeten worden uitgeroeid, en dat dit besluit religieus verankerd is in het werpen van het Pur – dat is het lot.¹⁶ Het zal onherroepelijk worden uitgevoerd, daar kan geen mens iets aan veranderen.

Dit bericht geeft Mordechai via de hoveling Hathach aan koningin Esther door en draagt haar op naar de koning te gaan om diens genade

16 Esther 3:7

af te smeken. Maar een vorst van Meden en Perzen is ontoegankelijk – zelfs voor de koningin. Als zij ongevraagd naar hem toegaat en de gouden scepter wordt niet uitgereikt, dan is dat haar dood. Maar ten slotte neemt zij een besluit en zegt: *‘Kom ik om, dan kom ik om.’*

Esther gaat en verzoekt de koning om voor hem een feestmaal te mogen aanrichten, waarbij ook Haman genodigd wordt. En dan krijgt Esther van God de kracht om niet al bij de eerste feestelijke gelegenheid – waarbij ook Haman aan de dis zit – in te gaan op de vraag van Ahasveros:

*‘Wat is uw verzoek? Het zal u toegestaan worden. En wat is uw wens? Al was het de helft van het koninkrijk – hij zal ingewillig worden.’*¹⁷

En dan antwoordt Esther:

‘Indien ik de genegenheid van de koning gewonnen heb en het de koning behaagt mijn verzoek toe te staan en mijn wens in te willigen, dan moge de koning met Haman komen tot het feestmaal dat ik voor hen aanrichten wil; dan zal ik morgen doen, zoals de koning zegt.’ (vers 7-8)

Esther beheerst het toneel. Maar wat een spanning zal dat zijn geweest!

Er zijn soms dagen in een mensenleven die door de grote spanning zo’n ontzaglijke psychische duur betekenen, dat het een eeuwigheid lijkt.

Esther wist: Het voorbestaan van hele Joodse volk staat op het spel. Als ik het nu niet goed doe, mislukt alles. Daarom wil zij eerst ook de koning in spanning brengen, en de vorstelijke stijl bewaren en heel beheerst haar voorstel doen.

17 Esther 5:6

En dan – tussen de twee feestelijk maaltijden in, kan Ahasveros niet slapen.

Dat is nu God! Dat is God!

Precies dan kan de koning niet slapen en laat hij zich voorlezen uit de Kronieken, en hoort hij hoe er een opstand tegen hem geweest was, en Mordechai daar niet aan mee wilde doen. Mordechai stond op het standpunt dat – als er een omwenteling moest komen – God het zou doen.

Later zingt Maria in haar lofzang: *‘Hij heeft machtigen van de troon gestoten en eenvoudigen verhoogd, hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden’*.¹⁸

Wij hoeven niet naar de revolutie en het geweld te grijpen. Dat is helemaal niet nodig. Als de Heer komt, dan komt alles terecht. Daar hoeven wij het zwaard niet voor te hanteren.

Mordechai stond ook op dat standpunt. Hij doet niet mee met de revolutie om de koning te vermoorden. Integendeel! Als hij hiervan hoort, geeft hij het aan.

In die nacht dat koning Ahasveros niet kan slapen, hoort hij die geschiedenis opnieuw en vraagt hij: *‘Welke eer en onderscheiding is daarvoor aan Mordechai bewezen?’* En dan blijkt dat hem niets bewezen is, en dat wekt achterdocht bij de koning.

De volgende morgen was Haman juist in de buitenste voorhof van het paleis gekomen om de koning te zeggen dat hij Mordechai aan de hoogste paal wil spietsen. Maar nog voordat Haman ook maar één woord kan uitspreken, vraagt de koning: *‘Wat zal men met de man doen, wie de koning eer wil bewijzen?’*

Haman, denkend dat de koning op hem doelt, zegt daarop:

‘... men brenge een koninklijk kled, dat de koning zelf draagt, en een paard, waarop de koning zelf rijdt, wiens kop met een koninklijke kroon versierd is (...) en met trekke de man wie de koning eer wil

18 Lucas 1:52-53

bewijzen dat kleet aan en men doe hem op het paard rijden over het plein der stad en roepe vóór hem uit: Zó wordt gedaan aan de man wie de koning eer wil bewijzen!’¹⁹

Daarop antwoordt de koning: ‘... doe zo aan de Jood Mordechai, die in de poort des konings zit. Laat niets na van alles wat gij gesproken hebt.’

Haman verbleekt.

Thuisgekomen vertelt hij het aan zijn vrouw en zonen en aan zijn vele vrienden. Waarop zijn vrouw en zijn wijzen zeggen: ‘Indien Mordechai, voor wie gij begonnen zijt te vallen, uit het zaad der Joden is, dan zult gij niets tegen hem vermogen; integendeel: gij zult voor hem geheel ten val komen.’

Er is geen ontkomen aan. Die waarschuwing krijgt Haman al.

Wanneer dan het tweede feestmaal door Esther gehouden wordt, dan mag Haman met de koning de feestzaal binnengaan, maar hij zit beteuterd te kijken. Hij – Haman – hoger dan de zeven vorsten en bijna gelijk aan de koning, heeft een flinke tik gehad. In figuurlijke zin zouden we kunnen zeggen: Het beest uit de afgrond heeft een vreselijke klap op zijn kop gekregen.

Dan vraagt de koning aan Esther: ‘Wat is uw verzoek?’ Toen antwoordde koningin Esther:

‘Indien ik uw genegenheid gewonnen heb, o koning, en indien het de koning behaagt, dan worde mij het leven geschonken op mijn verzoek, en mijn volk op mijn wens, want wij zijn verkocht, ik en mijn volk, om ons te verdelgen, te doden en uit te roeien.’²⁰

Als het de koning duidelijk wordt dat Haman daar de hand in heeft, dan betreft zijn gezicht, want zijn hele godkoningschap is bespottelijk gemaakt. Hij heeft de gouden scepter uitgereikt. Esther mag leven en

19 Esther 6:8-9

20 Esther 7:3-4

nota bene Haman moet haar doden. De wet van Meden en Perzen moet uitgevoerd worden. Die staat zelfs boven de koning.

Ahasveros zit in een paradox en wordt woedend.

Dit nu is de 'lach' van Psalm 2.

Hij, die in de hemel woont, lacht.²¹

Het boek Esther is de 'lach van God' – de triomf van God over de duivel en zijn ganse rijk.

Als koning Ahasveros woedend de tuin in loopt om tot zichzelf te komen, valt Haman in doodsangst neer op het rustbed van Esther. De koning die dat ziet bij het terugkeren uit de tuin, zegt tegen Haman: *'Ook nog de koningin bij mij in het paleis geweld aandoen?'*

Ahasveros is razend. Zodra de koning dit gezegd had omwond men het hoofd van Haman en werd hij gespietst op de paal die hij voor Mordechai had opgericht.

Dit boek getuigt op een heel bijzondere wijze van Jezus Christus.

In de volheid des tijds – waarin alle lijnen samenkomen – wil de duivel ten slotte het 'zaad Abrahams' volledig uitroeien.

Maar als Jezus gekruisigd wordt – op een 'paal gespietst' – dan is dat tevens een onttronen van alle machten van de hel. Het grote wonder is dat Hij aan het kruis de machten der duisternis openlijk tentoongesteld heeft. In plaats van de nederlaag van God en het rijk des lichts, is dat juist de overwinning.

Zo zal het zijn bij de derde dag die zal aanlichten voor Zijn verkochten.

Halleluja!

21 Psalm 2:4

HAMAN EN MORDECHAI

‘Na deze gebeurtenissen maakte koning Ahasveros de Agagiet Haman, groot, verhief hem in aanzien en plaatste zijn zetel hoger dan die van alle vorsten die bij hem waren. En alle dienaren des konings die in de poort des konings waren, knielden en wierpen zich voor Haman ter aarde, want aldus had de koning ten aanzien van hem geboden. Mordechai echter knielde niet en wierp zich niet ter aarde. Toen zeiden de dienaren des konings die in de poort des konings waren, tot Mordechai: Waarom overtreedt gij het gebod des konings?

Het gebeurde nu, toen zij dit dag aan dag tot hem zeiden, zonder dat hij naar hen hoorde, dat zij het aan Haman mededeelden om te zien, of de handelwijze van Mordechai zou standhouden, want hij had hun te kennen gegeven, dat hij een Jood was.

Toen Haman zag, dat Mordechai niet knielde en zich niet voor hem ter aarde wierp, werd hij vervuld met gramschap...’ (Esther 3:1-5)

EEN UITZONDERINGSPOSITIE

Wat moet er in de ziel van Mordechai zijn omgegaan, toen hij de ster van Haman zag stijgen en stijgen aan de hemel? Nota bene de Agagiet uit Amalek, over wie Mozes in Gods Naam had moeten spreken: *‘Ik zal de nagedachtenis van Amalek onder de hemel volledig uitwissen!’*

Zijn ster steeg juist aan de hemel. En nog wel aan de hemel van de vergoddelijkte totaalstaat van de Meden en de Perzen.

Stel dat die Haman ook nog alles in zijn macht zou krijgen! Hij moet nu gaan knielen voor die Agagiet, over wie God zulke oordelen had uitgesproken.

En hij, Mordechai, moet voor hem knielen?

Dat is onbestaanbaar!

We komen er niet door een karakterschets van Mordechai te geven om een verklaring te vinden voor zijn weigering te knielen voor Haman. Sommige Bijbelcommentatoren hebben dat wel geprobeerd, maar daar doe ik niet aan mee.

Wij kunnen Ruth niet beoordelen als zij zich als Moabitische helemaal prijsgeeft op de grens van Kanaän en tegen Naomi zegt: ‘... *waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God; waar gij zult sterven, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden.*’²²

Waarom doet zij dat? Waarom geeft een Moabitische die nog kon trouwen zich zo prijs?

Evenmin kunnen wij Jonathan psychologisch verklaren als hij alle vorstelijke diademen neerlegt aan de voeten van een onbekende herdersjongen en zegt: ‘*Gij zult koning over Israël zijn, en ik zal onmiddellijk onder u staan.*’²³

Er zijn gebeurtenissen waaraan je heel duidelijk kunt zien dat daarin de Naam IK BEN DIE IK BEN werkzaam is. De Naam van Hem, die zegt: Ik zal u nimmer verlaten. Ik ben uw God, Abraham, en de God van uw zaad. Ga weg uit Babel!

Het Babel, dat later opgevolgd werd door Perzië, waarna ook dat weer verdween en opgevolgd werd door het grote wereldrijk van Alexander de Grote. Nog weer later is ook dat rijk vervangen door een nieuw wereldrijk: Het Romeinse Imperium. En in al die gecentraliseerde wereldrijken zat de duivel aan de top. In de ‘cockpit’. Onder zijn inspiratie is de koning vergoddelijkt, waarmee de ‘mens’ weer ‘als god’ geworden is. Het is de oude strijd, die al begon in het paradijs: ‘... *gij zult als God zijn*’.

Daarom heeft God een volk uitgekozen en Abraham uit Babel weggeroepen, en Hij zegt: *Ik zal u niet begeven en u niet verlaten*.²⁴

De strijd is met de duivel, die Agag verkiest als zijn volk. Het is de strijd tussen slangenzaad en vrouwenzaad. Hier ligt de grote antithese!

22 Ruth 1:16-17

23 1 Samuël 18:4; 1 Samuël 23:17

24 Jozua 1:5

We zagen dat de oude geschiedschrijver Herodotus beschrijft hoe de vergoddelijkte koning van de Perzen zich zag in het centrum van het heelal, en hoe de wetten van de Meden en de Perzen daarmee ook vergoddelijkt waren en nooit verbroken konden worden.

Zoals gezegd: Wij moeten niet proberen een psychologische verklaring te vinden voor het besluit van Mordechai om niet mee te gaan naar Jeruzalem op de oproep van Kores. Maar één ding staat vast: toen – door de werking van de Heilige Geest – de oude strijd tussen slangenzaad en vrouwenzaad in zijn ziel en bewustzijn zichtbaar werd, zei hij: Ik ben een Jood! Ik kniel niet!

Dat was een moedige beslissing, want daarmee weerstond hij het gebod van de vergoddelijkte koning. En hij was bekend genoeg aan het Perzische hof om te weten dat degenen die het gebod van de koning overtraden – en wel in de poort van de koning – op een paal zouden worden gespietst. Hij wist dat wie een gebod van de koning overtrad, een zeer wrede dood zou serven. Enkele hofdienaren, die in de poort in en uit mogen lopen, proberen hem over te halen en zeggen: *‘Waarom overtreedt gij het gebod des konings?’*

Waarom neem je een uitzonderingspositie in? Haman is immers door de koning boven de zeven andere grootvorsten gesteld? Waarom doe je niet mee? Dat is toch gevaarlijk? Je overtreedt het gebod van de koning. En als je daar inbeuk op maakt, dan dreunt het ‘heelal’ uit elkaar. En dan antwoordt Mordechai: Ik kan het niet. Ik ben een Jood!

Daarmee doelde hij niet op zijn Joodse bloed, maar op zijn status van verkorenheid als nazaat van Abraham, en in Abraham als geroepene uit Babel. En wat Haman, de Agagiet hier doet, is weer echt ‘torenbouw’, waarvan de duivel zich meester gaat maken.

God haat die menselijke centralisatie tot een wereldeenheidstaat, waarbij allerlei volkeren en minderheden onderworpen worden, en waarin ten slotte het beest uit de afgrond alles te zeggen heeft en de antichrist de volkeren in zijn macht krijgt.

Daarom kan deze Mordechai zich niet – naar de meest innerlijke

diepte van zijn verkiezing – laten gelijkschakelen, zoals de drie jongelingen ook niet kunnen buigen voor het gouden beeld van Nebukadnezar.

DE WEG VAN DE ANTICHRIST

Zo is er ook nu een strijd aan de gang tussen het rijk des Lichts en het rijk der duisternis. Die strijd voert langs kerkelijke banen met de Wereldraad van Kerken waar vrijzinnigen aan de top zitten met hun propaganda voor het communisme, en langs politieke banen met de wens om één wereldcommunistische staat te hebben.

Dan klinkt de roep uit de Apocalyps: *‘Wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren?’*²⁵ Daar kan je toch geen weerstand aan bieden? Is het nog haalbaar om daar tegen te vechten?

Bij de instelling van het Avondmaal in het evangelie van Lukas staan een paar gewichtige woorden van onze Heiland. Hij zegt:

*‘De koningen der volken voeren heerschappij over hen en hun machthebbers worden weldoeners genoemd. Doch gij niet alzo, maar de eerste onder u worde als de jongste en de leider als de dienaar. Want wie is de eerste: die aanligt of die dient? Is het niet die aanligt? Maar Ik ben in uw midden als dienaar.’*²⁶

Er is een voortdurende worsteling aan de gang onder de volkeren om hun eigen identiteit in vrijheid te kunnen uitleven. We hebben het gezien in Rusland, waar zoveel verschillende volken wonen, die allemaal in vrijheid zouden willen leven: Estland, Letland, Litouwen, de Oekraïne, Wit-Rusland – een hele serie volken die in een zwaar communistische eenheidsstaat worden gedwongen. Als er maar een stukje vrijheid wordt opgeëist voor hun eigen cultuur als volk – zoals de Oekraïners – dan worden zij uitgemoord en gemarteld en

25 Openbaring 13:4

26 Lukas 22:25

met psychiatrische middelen bewerkt, zodat mensen zelfs komen tot zelfverminking. De berichten daarover zijn verschrikkelijk.²⁷

Het is de methode van de duivel om over de verscheidenheden en nuanceringen die God in de schepping heeft gelegd, heen te grijpen en alles onder één noemer te brengen.

Dat is de weg van de antichrist!

Als Mordechai in de poort van de vergoddelijkte koning zit, moet hij óók ergens gelijkgeschakeld worden.

Haman heeft zijn spelletje goed gespeeld. De Agagiet kreeg een hoge positie, en greep zijn kans toen Perzië – na de Slag bij Salamis tegen de Grieken – uitgevochten was en de Perzische opmars gestuit werd.

In het feest dat volgens Esther 1:4 honderdtachtig dagen duurde, hebben de grootvorsten eindeloos vergaderd hoe het nu verder moest. Een half jaar lang hebben zij bij elkaar gezeten om de belangen van het wereldrijk te bespreken en gedelibereerd over de vraag of zij door moesten gaan met veroveringsoorlogen of niet. De slotconclusie was dat er verder geen oorlog gevoerd moest worden, maar dat de zaak van binnenuit moest worden geconsolideerd.

Haman begreep heel goed dat een groot wereldrijk het eigenlijk van veroveringen moet hebben. Maar omdat Perzië van Indië tot Ethiopië alles al beheerste, bleef alleen nog over om de situatie in het eigen land te bestendigen. En dan moet je zorgen dat er geen minderheden zijn die zich niet willen laten ‘Perzificeren’. Maar in Perzië leefde een bevolkingsgroep die niet alleen wat eigen onschadelijke cultuurgewoonten uitleeft op een achteraf plekje, maar vooraanstaande posities inneemt. Een volk, dat op sleutelposities zit en overal handelsmagnaten heeft. En dat niet in een onbelangrijk hoekje van de aarde, maar in praktisch alle volken die aan de koning onderworpen zijn. Bovendien weigeren zij zich te laten Perzificeren.

²⁷ Omwille van de authenticiteit en het behoud van de exegese van dit Bijbelgedeelte, is de politieke context waarin deze preek in 1975 is uitgesproken, gehandhaafd.

Zij houden er hun eigen wetten op na en niet de wetten van Perzië.

En dan komt Haman bij Ahasveros met een voorstel en zegt:

‘Er is één volk, dat verstrooid en afgezonderd leeft onder de volken in al de gewesten van uw koninkrijk, en zijn wetten verschillen van die van alle volken, maar de wetten van de koning volbrengt het niet, zodat het de koning niet betaamt het met rust te laten. Indien het de koning goeddunkt, moge een bevelschrift uitgaan om het uit te roeien...’²⁸

Met andere woorden: Als u dit duldt, majesteit, dat stort het vrederijk dat u in Perzië wilt funderen in elkaar. De wet van de Perzen moet worden nageleefd.

Dat was koren op de molen van Ahasveros. En hij ondertekent het bevel dat dit ongehoorzame volk moet worden uitgeroeid. Het vrederijk moet geconsolideerd worden met uitroeiing van de Joden.

Het is het oude satanische principe.

Men wil grote centrale gezagsorganen hebben die over alle geesten en gewetens willen heersen. Zoals het in de wereldrijken toegaat, zo gaat het ook in de kerkelijke wereld in zijn werk. En zo zijn er scheuringen ontstaan, te beginnen bij Rome. Eindeloos is de heerschappij over elkaar.

Daarom zegt Jezus bij het Avondmaal:

‘De koningen der volken voeren heerschappij over hen en hun machthebbers worden weldoeners genoemd. Doch gij niet alzo, maar de eerste onder u worde als de jongste en de leider als de dienaar. (...) Ik ben in uw midden als dienaar.’²⁹

Vanuit het Avondmaal, vanuit het offer van Jezus Christus om dienaar te willen zijn, komt de verlossing en bevrijding.

²⁸ Esther 3:8

²⁹ Lukas 22:25-26

HAMAN EN MORDECHAI

De Heer wil daarmee zeggen: Je moet elkaar niet tiranniseren. Ik geef Mijn leven voor de verlossing der wereld en voor het verslaan van de duivel. Ook als de satan zich wil nestelen in de top van een wereldrijk – dan nog is die verlossing ‘haalbaar’.

De Apocalyps zegt:

*‘En zij hebben hem (de satan) overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood.’*³⁰

Het is antichristelijk defaitisme om te zeggen: *Wie kan strijd voeren tegen het beest?*³¹

Met andere woorden: Is het haalbaar?

Bij God zijn alle dingen mogelijk!

BORGSTELLING

Het boek Esther is voor mij de ‘catechismus’ van de bevrijding.

Wij moeten het niet onderschatten wat het voor Mordechai is geweest om in de poort van deze vergoddelijkte koning te zitten, die er zo’n wreed stelsel op nahield. Terwijl andere hooggeplaatsten continu probeerden hem over te halen om zijn knieën te buigen voor Haman, de Agagiet. Wat moet het voor Mordechai geweest zijn om te blijven staan en te zeggen: Ik ben een Jood!

Iedereen past zich aan en gaat plat tegen de grond als Haman verschijnt.

Mordechai niet.

De zaak heeft zich verdiept tot de tegenstelling van de strijd tussen slangenzaad en vrouwenzaad.

Hier luiden de ‘adventsklokken’.

³⁰ Openbaring 12:11

³¹ Openbaring 13:4

In de poort zit Mordechai – representant van het vrouwenzaad, dat niet buigt voor de duivel en de oprichting van zijn rijk. Niet voor Haman!

Bij Haman heeft het zich ook verdiept. Hij weet wat er gebeurd is. Hij draagt de trotse titel nog: de Agagiet. Hij weet dat hij van Koninklijke huize is. Maar als hij later – op bevel van koning Ahasveros – Mordechai met al de koninklijke pracht en praal heeft moeten rondleiden door de burcht Susan, dan zeggen zijn familieleden en vrienden:

*‘Indien Mordechai, voor wie gij begonnen zijt te vallen, uit het zaad der Joden is, dan zult gij niets tegen hem vermogen; integendeel: gij zult voor hem geheel ten val komen.’*³²

Toen viel er een religieuze angst over Haman. Hij wist: Dit is de oude tegenstelling.

De duivel ziet het ook en hij siddert. Hij siddert voor één Jood die rechtop blijft staan en tegen zijn pleegdochter Esther zegt:

*‘Beeld u niet in dat gij alleen van al de Joden ontkomen zult, omdat gij in het paleis des konings zijt. Want als gij in deze tijd blijft zwijgen, dan zal er voor de Joden wel van andere zijde redding en uitkomst opdagen, maar gij en uws vaders huis zult omkomen...’*³³

Daaruit blijkt dat het geloof in het verbond van God met Abraham in zijn ziel lééft. Hij zegt: dan komt er wel ergens anders hulp vandaan, Esther, want ons volk kan nooit worden uitgeroeid! Daar zijn ‘eden Gods’. En als je nú niet gaat moet je beslist niet denken dat jouw leven gespaard blijft. De wet van Meden en Perzen staat in zekere zin zelfs boven de koning.

32 Esther 6:13

33 Esther 4:13-14

Het is onmogelijk anderen op te roepen borg te staan, als je niet zelf met huid en haar borg wil staan en niet voor iets of iemand in wil staan.

Mordechai stond borg door niet te knielen voor Haman. En op zijn beurt gaf hij de opdracht aan Esther om voor haar volk te pleiten bij de koning. Een gevaarlijke opdracht, waarop zij ook zó had kunnen redeneren:

‘Ja, maar beste oom, het is gewoon niet haalbaar om naar Ahasveros toe te gaan. Want de wet van de Meden en Perzen zegt, dat als iemand ongevraagd tot de koning komt, hij onherroepelijk gedood zal worden. Er is maar één uitzondering op, namelijk dat de koning zijn gouden scepter pakt en die toesteeekt. Maar je hebt jezelf automatisch ter dood veroordeeld als je ongevraagd gaat. En u geeft mij die opdracht?’

Mordechai was echt geen domme jongen. Hij wist wat hij Esther oplegde. Hij vroeg van haar zelfs dat zij met de inzet van haar leven borg zou staan voor haar volk. Dat kon hij nooit doen als hij niet zelf overeind was blijven staan in de poort tegen het bevel van de koning in.

Dat was zijn eerste ‘borg staan’.

Het gaat hier om de strijd tegen de duivel. Het gaat om de verkiezing – om het ‘zaad Gods’. Het gaat om de komst van de Messias en om de waarachtigheid van de Naam IK BEN DIE IK BEN.

Dan komt er wel ergens anders hulp vandaan, Esther. Dit kan niet!

Esther gaat vasten. Zij gaat zich juist niet mooi maken met allerlei schoonheidsmiddelen. En na drie dagen vasten en zeer zeker ook bidden, waagt zij het – ondanks het verbod – om de voorhof van de koningszaal binnen te gaan in de stemming: *Kom ik om, dan kom ik om.*³⁴

Met andere woorden: Nu houd ik mijn leven niet meer vast. Ik sta

34 Esther 4:15-16

borg voor deze opdracht in de dienst van mijn volk en van mijn God.
Ook dit is niet psychologisch te verklaren.

Op de ontzagwekkende momenten in de geschiedenis van Israël waren er altijd weer borgstellingen die boven menselijke berekeningen uitgingen. Borgstellingen, die alleen maar te verklaren zijn als werkingen van de Naam van Hem die ten slotte zegt: *‘Hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – om u wil, o God, te doen’*.³⁵

Met andere woorden: Ik sta borg met Mijn leven om de vloek van de aarde weg te nemen en Mijn bloed te geven om de duivel te overwinnen. De satan heeft aan Mij niets.³⁶

Jezus knielde niet voor de satan – ook niet bij de verzoeking in de woestijn.³⁷ Hij heeft aan het kruis de machten van de duivel overwonnen en openlijk tentoongesteld.

Jezus is de grote Borg.

Borgstelling begon al bij de eerste vrome geslachten, die de wereld verzaakten en hun oude natuur doodden en werkelijk in een godzalig leven wilden wandelen voor het Koninkrijk Gods. We zien het ook bij Juda. Wanneer de hele familie van Israël de hongerdood dreigt te sterven en Jakob zijn zonen voor de tweede keer naar Egypte stuurt om koren – inclusief Benjamin – dan staat Juda op en zegt: *‘Ik blijf borg voor hem; van mijn hand moogt gij hem eisen; indien ik hem niet tot u breng en vóór u stel, dan moge ik te allen tijde tegenover u als een schuldige staan.’*³⁸

Ruben voerde zijn beide zonen op als borg, maar Juda – uit wie de grote Borg voortgekomen is – ging er zelf voor instaan. Hij stond borg voor Benjamin met zijn leven. Daarmee ontsloot zich de Jozefgeschiedenis en ontmoetten zij Jozef, die een voortype van Jezus is.

Er moet borgstelling zijn in geloof.

35 Hebréeën 10:7; Psalm 40:8-9

36 Johannes 14:30

37 Matthéüs 4:1-11; Lukas 4:1-13

38 Genesis 43:9

Ook David stelde zich borg. Niemand durfde Goliath aan, maar David zegt: *‘Gij treedt mij tegemoet met zwaard en speer en werpspies, maar ik treed u tegemoet in de naam van de Here der heerscharen, de God der slagorden van Israël, die gij gehoond hebt.*³⁹ Hij slingert en overwint. Maar hij moest eerst borg staan en zich in geloof melden om de strijd met Goliath aan te binden.

Daar zijn David, Juda, Ruth en ten slotte de profeten die voor het eigenlijk welzijn van Israël moesten instaan, en het menigmaal met hun leven moesten bekopen.

Jezus is de grote Borg en Hij komt en weet tegenover welk wereldrijk Hij staat. Hij is geboren bij de inschrijving die keizer Augustus over de hele wereld tot stand bracht. Ten slotte komt Hij voor Pilatus te staan, de vertegenwoordiger van het grote Romeinse Rijk, om getuigenis te geven van de waarheid. Hij heeft de goede belijdenis onder Pontius Pilatus beleden⁴⁰ en bleef net als Mordechai rechtop staan in een nog veel groter glans. Hij is *DE* Jood, *HET* zaad Abrahams dat niet buigt. En Hij werd verbrijzeld aan het kruis.

Maar God richtte Hem op, omdat dit de glorievolle overwinning is op alle krachten van de hel!

DE VAL VAN HAMAN

Esther gaat. En ze treedt zeer beheerst op als zij bij Ahasveros is. Ze bewaart in heel haar optreden de hoge, voorname Perzische hofstijl.

Ahasveros begrijpt natuurlijk wel dat Esther nooit haar leven had gewaagd door zomaar naar hem toe te komen en daarmee de Perzische wet te trotseren, als zij in haar ziel niet een heel ernstig vraagstuk had. Er zijn soms uren in een mensenleven, die eeuwigheden lijken. Zo zal het voor Esther op dit moment ook zijn geweest. Zij zal met behulp van haar dienaressen de maaltijd heel chic en fijn gearrangeerd hebben met hevige spanningen in haar ziel. Want zij wist waar het om ging: Erop of eronder!

39 1 Samuël 17:45

40 1 Timotheüs 6:13

God of de satan.

Verkiezing of niks.

Het had een eschatologische dimensie. De dimensie van de eindtijd, van de komende Messias. Het hele volk zou worden uitgeroeid – ook de kleine groep die was teruggekeerd naar Jeruzalem viel ten slotte onder de scepter van Ahasveros. Als Haman had doorgezet, had hij ook die teruggekeerden nog wel kunnen uitroeien. Er zou dan geen zaad Abrahams meer zijn geweest, en er zou geen goddelijke belofte meer in vervulling zijn gegaan. Er zou nooit een Messias kunnen komen, als er nu niets gebeurde.

Esther schikt de maaltijd, en zij is zo beheerst dat ze de koning en Haman uitnodigt voor een volgende maaltijd.

Dat is beheersing!

Is dat psychologisch te verklaren?

Neen!

God beheerst het terrein in haar ziel en door haar ziel.

Na de maaltijd ging Haman in een blijde stemming naar huis, trots dat hij – naast de koning – als enige tot het feestmaal was uitgenodigd.

Maar in diezelfde nacht kan koning Ahasveros niet slapen. Hij zit te gissen en te raden waarom Esther tot hem gekomen was. Hij wordt nerveus. Wankelt zijn troon? Wat is het?

Ongerust laat hij de kronieken halen en hoort hij dat twee dorpelwachters getracht hadden een aanslag op zijn leven te plegen die door Mordechai was verijdeld. Daarop vroeg de koning: *‘Welke eer en onderscheiding is daarvoor aan Mordechai bewezen? En de dienstdoende hovelingen des koning antwoordden: hem is niets bewezen.’*⁴¹

Wat zit daar achter?

Hebben andere intriganten dat verhinderd?

Beviel hun dat misschien niet?

41 Esther 6:1-3

De koning vertrouwt het niet en vindt dat er alsnog aan deze man eer bewezen moet worden.

Als Haman bij het eerste ochtendkrieken zijn opwachting komt maken vraagt Ahasveros hem: *‘Wat zal men met de man doen, wie de koning eer wil bewijzen?’*

Haman, die de paal voor Mordechai al gereed had, en denkend dat het hem geldt die eer bewezen moet worden, komt daarop met zijn voorstel:

*‘De man, dien de koning eer wil bewijzen – men brenge een koninklijk kleed, dat de koning zelf draagt, en een paard, waarop de koning zelf rijdt, welks kop met een Koninklijke kroon versierd is, en men stelle dat kleed en dat paard ter hand aan een van de vorsten des konings, de edelen, en men trekke de man wie de koning eer wil bewijzen, dat kleed aan en men doe hem op dat paard rijden over het plein der stad en men roepe vóór hem uit: Zó wordt gedaan aan de man wie de koning eer wil bewijzen!’*⁴²

Daarop zei de koning: *‘Haast u, haal dat kleed en dat paard, zoals gij gesproken hebt, en doe zo aan de Jood Mordechai, die in de poort des konings zit.’*

Daarmee komt voor Haman zijn val reeds. Want hij moet eraan gehoorzamen. Hij mag geen woord van de koning ter aarde laten vallen.

Haman kon niet anders dat dit bevel opvolgen. En toen hij dat gedaan had omwond hij zijn gelaat als iemand die rouw draagt, waarop zijn vrouw en zijn vrienden zeggen: *‘Indien Mordechai, voor wie gij begonnen zijt te vallen, uit het zaad der Joden is, dan zult gij niets tegen hem vermogen; integendeel: gij zult voor hem geheel ten val komen.’*⁴³

42 Esther 6:8-9

43 Esther 6:12-13

Agag, dit is niet haalbaar!

Het Joodse volk uitroeien – ‘advent’ tegenhouden – is voor de satan niet haalbaar.

Jezus is Overwinnaar!

DE VREDEVORST

In deze geschiedenis horen wij bij wijze van spreken nu al de muziek van de engelen die over de velden van Efratha zingen van vrede op aarde en blijdschap die voor het hele Joodse volk bestemd is.

Er zijn – net als die wonderlijke nacht dat Ahasveros niet kon slapen – door de Vader tijden en gelegenheden, situaties en constellaties gearrangeerd voor de oprichting van het koninkrijk aan Israël, en voor de bekering van Israël tot het beeld van hun Messias. De grote priesterkoning, die niet gekomen is om te heersen maar om te dienen en Zijn leven te geven tot een losprijs voor velen.

In de ‘zevende Godsdag’ zal er geen deelvolk meer zijn dat verdrukt wordt. Integendeel. Dan zal de machtige Koning heersen van zee tot zee, en de volkeren zullen toestromen tot de berg Gods om van Hem Zijn wegen te leren.

Bethlehem overwint Babel: *‘En gij, Bethlehem Efratha, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid.’*⁴⁴

Laten wij met diep ontzag naderen tot onze grote Koning en Verlosser, die de volkeren verlost van satanische centralisatie en tirannie, uitbuiting en verdrukking. Tot Hem, die verlost van zonde, dood en doem, en die in de dag der eeuwigheid alle tranen van de ogen zal afwissen.

Bij de bekering van Israël wordt van dat Rijk een voorteken opgericht.

44 Micha 5:1

Het is alsof God het ons nog een keer wil laten voelen, dat het Koninkrijk Gods geen ‘eenheidsstaat’ zal worden, maar dat ze zullen komen met hun verschillende tongen, talen en natiën – niet om elkaar kapot te maken – maar om het Lam te loven en te zeggen:

*‘Gij zijt geslacht en hebt hen (ons) voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie...’*⁴⁵

Waarom moet het ene ras het andere verdringen? Kapot maken? Overheersen? Uitbuiten? Martelen? Ze zijn er straks in het eeuwige Jeruzalem allemaal.

God heeft het zo gewild. Hij wilde de genuanceerdheid der volken. Maar die verscheidenheid is niet in strijd met de vrede die neerdaalt vanuit de mateloze verzoeningsdood van Jezus Christus, de werkelijke Vredevorst, die de heerschappij op Zijn schouders heeft en die Vader der eeuwigheid is, Raad, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

Here Jezus, ik aanbid U!

45 Openbaring 5:9

HET BEVEL VAN DE KONING OMGEKEERD

‘En Mordechai ging van de koning heen in een blauwpurperen en linnen koninklijk kleed en met een grote, gouden diadeem en een mantel van fijn linnen en purper. En de stad Susan juichte en was verheugd; de Joden was licht en vreugde blijdschap en eer ten deel gevallen. Ook in alle gewesten en steden, overal waar het woord en de wet des konings aankwamen, was bij de Joden vreugde en blijdschap, maaltijd en feestdag, en velen uit de volken des lands werden Joden, want de schrik voor de Joden was op hen gevallen.’
(Esther 8:15-17)

HET KERNMOTIEF VAN GODS HEILSHANDELEN

Haman is door de mand gevallen en ontmaskerd. Zijn pogingen om het Joodse volk te laten uitroeien zijn vrijdeld, en alles wat hij onder satanische inspiratie had beraamd, is in zijn tegendeel omgekeerd. Hij wilde Mordechai op een paal spietsen, maar hij komt er zelf aan te hangen.

De paal was vijftig el hoog – zeven maal zeven plus één. De laatste el werd bedekt door het lichaam van Haman.

Het lijkt of er een symboliek in ligt van het Jubeljaar, dat volgens de Joodse feestkalender elke vijftig jaar gevierd wordt.

Het is niet alleen dezelfde paal die bestemd was voor Mordechai, waaraan Haman komt te hangen. Het is ook dezelfde zegelring van de koning die eerst de ondergang van de Joden moest bezegelen, en nu de verlossing van het Joodse volk bekrachtigt.

Dezelfde wet van de Meden en de Perzen die niet gebroken kon worden, zorgt er nu voor dat de broeinesten van haat niet zomaar kunnen blijven bestaan. Want als de koning de macht had om de

HET BEVEL VAN DE KONING OMGEKEERD

wet van de Meden en Perzen – die zichzelf had helpen vergoddelijken – te ontbinden, dan had hij het edict tot uitroeiing van de Joden eenvoudigweg kunnen vernietigen. Maar het gevolg zou zijn dat de Jodenhaters in principe konden blijven zitten waar zij zaten, totdat er ergens weer nieuwe gevaren zouden opduiken.

Het is dezelfde wet die nu in het voordeel van de Joden ging werken middels een aanvullingsedict, dat in dezelfde termen werd beschreven als in het eerste edict, zodat het eerste edict daarmee geneutraliseerd werd.

Ook hetzelfde vermogen dat Haman ter beschikking had gesteld voor de financiering van de uitroeiingsactie, valt nu Esther ten deel.

Dezelfde paal – dezelfde zegelring – dezelfde wet – dezelfde edicttermen – hetzelfde vermogen, draaien nu in hun tegendeel om.

Dit is nu echt Gods *'politiek'* – om het voorzichtig uit te drukken.

Dit is Gods *heilspolitiek* – tot op Golgotha toe.

Hier raken wij aan het kernmotief van het heilshandelen van God door de eeuwen heen.

Het is alsof je in de geschiedenis kunt lezen hoe door de menselijke verharding en satanische boosheid, er als het ware een speer gericht wordt op het herdershart van God, die de wereld liefheeft en verlossen wil.

HET KWADE OMGEZET TEN GOEDE

Als God dromen geeft aan Jozef, dan wordt er door zijn broers een 'speer van haat' op hem gericht. Doch niet alleen op hem, maar eigenlijk ook op God. Ten slotte zien de broers 'wie zij doorstoken hebben' toen zij hem uitleverden aan de Israëlieten⁴⁶, en zegt Juda: *'God heeft de schuld uwer knechten aan het licht gebracht.'*⁴⁷ Later zegt Jozef echter tegen zijn broers: *'Gij hebt wel kwaad tegen mij gedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht.'*⁴⁸

God zet het kwade om ten goede. Wonderlijk hoe God dat kan doen.

46 Genesis 37:18-30

47 Genesis 44:16

48 Genesis 50:20

Verder in de geschiedenis, als Benhadad, de koning van Aram, met een grote legerschare de profeet Elisa gevangen wil nemen, en daarmee de werking van de Heilige Geest – want door een boodschap van God heeft Elisa Israël gewaarschuwd dat zij door Aram omsingeld zouden worden – dan keert God door Zijn overmacht alles om en loopt de hele legerschare met dreunende pas achter één man aan, achter één profeet. In het leger van Benhadad zijn de rollen omgekeerd. God heeft de gevangenis gevangen genomen. Wat omsingelde, is zelf omsingeld.⁴⁹

In Efeze 4:8 zegt Paulus over Jezus: *‘Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen’*. (St. vert.)

God keert alle satanische acties om. Hij doet alle dingen meewerken ten goede voor hen, die God liefhebben.⁵⁰ Dat is het thema van de Bijbel – de blijde boodschap.

Nog enkele hoofdmomenten wil ik hier noemen:

In Exodus 9:16 zegt God tegen Farao: *‘...doch hierom laat Ik u bestaan, om u mijn kracht te tonen, opdat men mijn naam verkondige op de gehele aarde.’* Met andere woorden: Alles wat jij onderneemt Farao, keert ten slotte om, zodat God de eer en glorie wordt toegebracht en het volk verlost wordt.

God keert het kwaad van het slangenzaad om ten goede voor het vrouwenzaad!

Wanneer het volk later de profeet Samuël verwerpt zegt God: *‘...niet ú hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn.’*⁵¹ De speer is op Mijn hart gericht.

In de koningengeschiedenis die volgt, zie je als het ware het ‘slijpen van de speer’ die op Gods herdershart gericht is. Totdat Hij zegt: *‘Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij komt, die daartoe recht heeft, en wien Ik dat geven zal’*.⁵²

49 2 Koningen 6:8-23

50 Romeinen 8:28

51 1 Samuël 8:7

52 Ezechiël 21:27 (St. vert.)

God keert ook heel de ballingschapsgeschiedenis om, ten gunste van Israël.

Dat geldt ook voor de ballingschap van het Joodse volk nu. De verharding tegenover hun Messias is de ‘speer’ die op Gods hart is gericht – gericht op de liefde Gods en het bloed der verzoening. Zelfs als zij seculier Zionistisch willen terugkeren, dan is het nog weer een onderstreping van hun ‘neen’ tegen God. Maar er komt een moment dat God juist die verharding van de Joden zó gaat omkeren ten goede, dat de ganse wereld verbaasd zal staan van de bekering van het Joodse volk en de consequenties daarvan. Bij dit grote gebeuren zal de ganse mensheid zich verwonderen over de waarachtigheid van Jezus Christus en over de glorie van Zijn opstanding en de zekerheid van Zijn wederkomst en van Zijn gericht. De aarde zal beven van schrik voor God, maar ook van het heil des Heren en van Zijn tegenwoordigheid.

Dat is het ‘brullen’ van de engel van Openbaring 10 en van de donderslagen van Zijn heerlijkheid die openbaar zullen worden, en waarin de tempel Gods zal worden opgebouwd.⁵³

NEEM DIE SPEER EN STEEK ERMEE

In 1948 zag ik in één van de visioenen hoe plotseling een lange speer op mijn hart werd gericht. Ik werd doodsbenauwd en het doodszweet spoot uit mijn poriën. Toen zei de Heer tegen mij: *‘Neem die speer en steek ermee’*.

Ik wist totaal niet wat dat te betekenen had, maar in het visioen nam ik de speer en stak ermee. En op dat moment was het weg. Toen zei de Heer tegen mij: ‘Je hebt overwonnen’.

Naderhand heb ik veel over die speer moeten nadenken. En nu zie ik dat al het satanisme en het antichristelijke in de wereld, alles wat zich ophoopt, eigenlijk de ‘speer’ is tegen Jezus. En natuurlijk – Jezus woont in het hart van de Zijnen. Hij woont in degenen die in Zijn

53 Openbaring 11

dienst een waarachtig herderlijk hart hebben en die voor de eer van God het goede voor Sion en Zijn gemeente zoeken.

Het gaat alleen om Jezus en om Zijn Koninkrijk.

Maar de Heer liet mij in het visioen zien hoe de zaken er werkelijk voor staan. Hij liet mij zien: Je kunt die ‘speer’ pakken en omkeren, en er in Mijn kracht dienstbaar aan zijn dat het kwade wordt omgekeerd ten goede.

Dat was de kern van die boodschap.

Zo is ook de Wereldraad van Kerken – met vrijzinnigen aan de top – een antichristelijke ‘speer’ die beetgepakt moet worden en omgekeerd, totdat de ware oecumene is opgericht in de erkenning van het bloed van het Lam.

Ook de ‘speer’ van het Jodendom die nu nog op het hart van Jezus gericht is, wordt omgekeerd ten goede door de machtige bekering van het Joodse volk, dat nu steeds verder aan het vastlopen is.

De Heer heeft mij gezegd: *‘Zie, Ik sta op de rand van uw bestaan’*. Het wordt een ernstige toestand in de wereld, en daar vormt Nederland geen uitzondering op. Ook in ons land zie ik ‘antichristelijke speren’ in de politiek. En toch verwacht ik dat God deuren gaat openen, want tenslotte zag ik Nederland als een ‘spreekpodium’. En het raakt altijd weer kerk, staat en maatschappij.

Ik geloof dat wij in Nederland nog een herademing zullen mogen beleven, maar dan moet ons volk wel tot het ene bloed van het Lam worden teruggebracht. Als wij niet steunen op het ‘verzoendeksel’ maar de verzoeningsdood van Jezus voor de honden ‘werpen’,⁵⁴ - als wij de Avondmaalstafel ‘kapotslaan’ en de Zoon van God onteren, dan zal de ‘wolk der heerlijkheid’ van ons wijken. En daarmee wijkt de wijsheid uit ons volk en ontstaat er verontwaardiging waar geen verontwaardiging moet zijn. Dan worden zaken scheef beoordeeld en

⁵⁴ Hier wordt gerefereerd aan de uitspraak: ‘Geef mijn portie maar aan Fikkie’, van Prof. Dr. P. Smits, waarmee hij op Goede Vrijdag 1959 de verzoeningsleer zoals Paulus die leert, afwees.

ontstaat er chaos en uiteindelijk ontbinding van het volk.

Maar God zal genade geven op het gebed van een volk dat zegt: ‘In Uw Naam Here Jezus en in de kracht van Uw kruisdood, gaan wij de strijd aan tegen de satan, die op de achtergrond probeert ons uit te leveren aan de machten der hel.’

De oprichting van de gemeente van Christus kan nooit gescheiden worden van het herstel in staatkundige en maatschappelijke verhoudingen. Deze worden hier en daar wel uit elkaar getrokken – vooral onder invloed van een soort piëtisme, waarbij men denkt straks uit de hemel te kunnen toezien hoe de antichrist over de wereld woedt – maar de Bijbel leert anders.

In Matthéüs 5:13-14 zegt Jezus: *‘Gij zijt het zout der aarde en het licht der wereld.’* En in Marcus 16:15 zegt Hij: *‘Gaat heen in de gehele wereld, verkondig het evangelie aan de ganse schepping’.* En verder: *‘Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat.’*⁵⁵

GEEN TACTIEK

Het is geen ‘utiliteitspolitiek’ geweest van Mordechai. Een tactiek die nuttig voor hem was. Hij wist: Als ik nu niet kniel voor Haman, dan loop ik het risico op een paal gespietst te worden. Uiteindelijk stond Haman boven de zeven vorsten. Maar hij wist ook dat hij dat niet *kon* doen als Jood. Dat zegt hij ook: *‘Ik ben een Jood’.* En dat zei hij in de kracht van zijn *status* voor God, die gezegd heeft: *‘Gij zult de HERE, uw God dienen’.* Hem alleen zul je aanbidden. Alleen voor Hem kniel je.

Mordechai heeft het gewaagd met God, en God deed het hele rijk omkeren.

De ‘speer’ van Satan was gericht op het vrouwenzaad door middel van een Perzisch wereldrijk – een vergoddelijkte totaalstaat, een ‘oerhevel’, waar de koning zetelde in het midden van het

55 Matthéüs 4:4; Deuteronomium 8:3

planetenstelsel. De duivel maakte zich meester van dat centrale beheer en zou het ganse zaad van het Jodendom hebben uitgeroeid. Dan zou er geen Messias meer zijn en geen verlossing. De belofte aan Abraham zou dan ook niet in vervulling zijn gegaan.

‘Neen’, zegt God.

Dezelfde paal, dezelfde zegelring, hetzelfde vermogen, dezelfde wet, en dezelfde Ahasveros, worden door de machtige hand van God in één slag omgedraaid.

Zoals alle geschiedenissen uit het Oude Testament is ook dit een ‘schaduw’ van het kruis. Het gaat van lijden tot heerlijkheid.

Mordechai – en het hele Joodse volk met hem – zit eerst in zak en as. Want zij hebben het aan elkaar doorgegeven hoe zij in een grenssituatie waren beland. Er was al een datum bepaald waarop zij zouden worden uitgeroeid, en de wet was onherroepelijk.

Het zou straks ook dezelfde datum zijn, waarop hun bevrijding kwam. Maar eerst waren zij in een groot leed gedompeld.

Mordechai gaat zwaar rouwdragend en rouwbeklag doende door de burcht Susan, vanwege de dreigende uitroeiing van zijn volk. Maar later rijdt hij met een koninklijk sierkleed aan en een gouden diadeem op zijn hoofd naar buiten, en is hij de hoogste kanselier van het Perzische wereldrijk, en kan hij een aanvullingswet geven, zodat de Joden zich kunnen verzamelen in hun steden en hun vijanden kunnen uitroeien.

Als er een principiële beslissing gevallen is, een D-day, waarop de beslissende slag geleverd is – en zo’n dag is er geweest op Golgotha, waar Jezus de machten onttroond en openlijk tentoongesteld heeft – dan betekent het nog niet dat Zijn gemeente niet achter de Overwinnaar aan de overwinning verder moet bevechten in de kracht van Zijn Naam.

Dat zien we ook in deze geschiedenis. Er volgde nog een hevige strijd voor de Joden. In de burcht Susan – vlak bij Ahasveros – zijn

op de 13^e Adar vijfhonderd Perzen gevallen.⁵⁶ In totaal zijn er in de verschillende delen van het Perzische Rijk vijfenzeventigduizend Perzen door de Joden omgebracht.⁵⁷

De haat tegen de Joden was in het grote wereldrijk dermate groot dat er vijfenzeventigduizend van hen gedood moesten worden om vrede te krijgen, en het ‘zaad Abrahams’, en daarmee de toekomst des Heren veilig te stellen tegenover de mensenmoeder van den beginne, de satan. Satan had zijn speer eigenlijk op het hart van God gericht en op het plan van God om – in Jezus – de wereld en de mensen voor eeuwig te verlossen en te bevrijden, en hen in de dag der heerlijkheid op te nemen in het Vaderhuis. Dat teniet te doen was Satans bedoeling.

STRIJDEN ACHTER JEZUS AAN

Waar ik nu op wil wijzen, is dat wij – ook als wij geloven dat de Heer Overwinnaar is en dat het kruis van Jezus de beslissende slag gebracht heeft – wij wel degelijk nog een strijd te voeren hebben achter Hem aan. Zoals er staat in Hebrreeën 12:4: *‘Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde...’*

Met andere woorden: Je moet het er niet bij laten zitten. Paulus spreekt over het volbrengen van wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus ten behoeve van Zijn lichaam, de gemeente.⁵⁸

Hem achterna!

Daarom is het op aarde voor Gods volk een strijd achter de Overwinnaar aan. Daarbij weten wij dat we te doen hebben met een ‘verslagen vijand’, met een slang waarvan de kop al ingeslagen is.

In principe!

Maar de duivel moet nog gebonden worden. In principe is hij gebonden door het kruis van Jezus, maar toch is zijn werking er nog. De grote omkering die er *in principe* is, moet nog zijn uitwerking krijgen. Precies zoals in de Esther-geschiedenis.

56 Esther 9:6

57 Esther 9:16

58 Colossenzen 1:24

Dat wist Mordechai heel goed. Vandaar dat de strijders nu weer bij elkaar geroepen worden. Nu moeten ze actief worden, en niet lijdelijk afwachten wat er gaat gebeuren. De Joden moeten zich in hun steden op de strategische punten verzamelen en in slagorde worden opgesteld.

God vormt Zich een volk dat op de dag van Zijn heerlijkheid gewillig is, in ‘heilig sieraad’. Zoals in Psalm 110 vers 3 over de priesterkoning des Heren geschreven staat: *‘Uw volk is een en al gewilligheid ten dage van uw heerbaan; in heilige feestdos rijst uit de schoot van de dageraad de dauw uwer jonge mannen voor u op.*

We moeten niet de illusie hebben dat de dingen in Nederland en het Midden Oosten zomaar opgelost zijn, en dat het koninkrijk van priesters zomaar aanbreekt. Neen, daarvoor zal de gemeente in slagorde en in grote eendracht moeten zijn opgesteld – erkennende: Jezus stierf voor ons. Hij sloeg de slangenkop in gruzelementen. Hij verbrak de werken des duivels, en wij doen het grote ‘opruimingswerk’ achter Hem aan. Wij binden in Zijn kracht de satan, die ook genesteld is in het politieke leven, om volkeren uit elkaar te scheuren, te onderdrukken en te vernielen, totdat er niets meer over is van de beelddrager Gods op aarde.

En in plaats dat er dan een ‘jubeljaar’ voor de duivel komt, komt er een Jubeljaar voor de kinderen Gods.

De satan kan echter alleen maar overwonnen worden door het bloed van het Lam. Het moet bij het kruis beginnen. Daar wordt recht gedaan door Jezus Christus, de Koning der koningen, die de Koning is van alle volken, dus ook van Nederland. Maar dit volk moet van binnenuit genezen door de kracht van de dood van Jezus Christus, omdat het politiek tot op merg en been ‘ziek’ is.

DE ONTKNOPING

Het is vreselijk als de Here God een mens roept en maar één seconde

als het ware de dingen laat zien door Zijn eigen ogen. Dan zeg je, net als Petrus bij de wonderbare visvangst: *‘Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, Here.’*⁵⁹

Als God maar even laat zien waar wij in Nederland aan toe zijn, dan vallen we allemaal op de knieën, en zeggen: ‘O God, wees ons genadig!’

Nederland zal als een brandhout uit het vuur gerukt worden door de majesteit van Koning Jezus.

Ik geloof in een roeping voor ons volk.

De Here Jezus heeft in Matthéüs 21:43 tegen de Joden gezegd: *‘... het Koninkrijk Gods zal van u afgenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt.’*

Nu, ook ons volk hééft die kans, maar dan zullen wij moeten vóórgaan in het priesterlijke, en dat hebben wij tot nog toe niet gedaan, ondanks veel goed werk en prachtige dingen die wij tot stand hebben gebracht. We hebben ziekenhuizen gebouwd, missie bedreven en er vallen zeker allerlei mooie dingen te vermelden. Maar er is zoveel waardoor dit overschaduwd wordt, dat er alle reden is om samen voor de Allerhoogste neer te knielen en te vragen:

‘Vergeef ons, en wijs ons de weg naar de ware voetwassing. Niet alleen maar als christenen onder elkaar, maar ook als volkeren onder elkaar. Geef ons nu genade, dat wij kunnen zien. Laat ons zien, opdat wij tot die grote voetwassing komen en er een verkwikking moge komen voor het aangezicht van God, en ons land ook werkelijk de vruchten van dat Koninkrijk mag opbrengen en het Joodse volk jaloers mag maken.’

Dit is dan geen capitulatie van mensen of een hersenspoeling. Maar daaraan kunnen zij dan zien dat het de Grote Priesterkoning is die beslag heeft gelegd op onze harten.

In de eerste plaats heb ik laten zien dat Haman op *dezelfde paal* gespietst wordt die voor Mordechai bestemd was, en dat de hele

59 Lucas 5:8

geschiedenis in zijn tegendeel werd omgekeerd.

In de tweede plaats, dat die principiële beslissing ook nog een verdere voltooiing met zich mee moet brengen en niet uitsluit de verantwoordelijkheid die alle Joden over de hele wereld hebben, om zich in slagorden op te stellen.

En als alles achter de rug is, dan zien wij in de derde plaats ook nog dat Mordechai een zegen wordt voor heel het Perzische Rijk.

Het heeft iets weg van de ontknoping van de Jozefgeschiedenis. We lezen in Genesis 47:7 dat Jakob bij Faraó gebracht wordt en Jakob Faraó zegent.

Na de Jozefgeschiedenis, waarbij Jakob toch nog zijn zoon Jozef mocht zien, heft Jakob zijn oude bevende handen op en zegent Faraó. Jakob zegent de wereld!

God zei al tegen Abraham: *In u zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.*'

Als de hele geschiedenis door de wonderlijke werking van God gekanteld is – en die *gaat* kantelen in de richting van de vreugdevolle, feestelijke zevende dag – dan zegent het oude Joodse volk, samengevat onder de naam 'Jakob', met 'bevende handen' alle geslachten der aarde.

Dat gaat geschieden door de grote Vredevorst, de Ster die uit Jakob oprijst. Een Ster, vol schoonheid en pracht, onze Here Jezus Christus!

Hallelujah!

© Ds. A.A. Leenhouts: "Esther"
(1975)
Redactionele bewerking 2021

GETUIGENIS
EN EENHEID

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl